

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) L. B., b) A. B., c) nezl. T. B.**, zast. JUDr. Filipem Chytrým, advokátem, advokátní kancelář CHYTRÝ & VALTROVÁ, v. o. s., se sídlem Praha 2, Rubešova 83/10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2004, č. j. 8 Az 225/2003 – 33,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 3. 2004, č. j. 8 Az 225/2003 – 33, zamítl žalobu žalobců podanou proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-2191/AŘ-2002, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím ministra vnitra byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2001, č. j. OAM-2120/VL-11-OL6-2000, kterým žalobcům nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, §13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztážena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění svého rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) dne 19. 4. 2004 kasační stížnost a požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedli, že důvodem podání kasační stížnosti jsou zákonné důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítali, že Městský soud v Praze posoudil uvedenou kauzu v rozporu

s platným právním řádem, a shledali vážná pochybení všech orgánů rozhodujících v řízení o udělení azylu a v projednání věci u Městského soudu v Praze, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdili, že mají reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a v Moldavsku jim hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatelé požádali o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a navrhli, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 10. 2004, č. j. 8 Az 225/2003 – 50, zamítl návrh na ustanovení zástupce stěžovatelům. Usnesením ze dne 13. 10. 2004, č. j. 8 Az 225/2003 – 50, pak Městský soud v Praze vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolili advokáta.

Kasační stížnost stěžovatelů podanou proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2004, č. j. 8 Az 225/2003 – 50, kterým byl zamítnut jejich návrh na ustanovení zástupce, Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 27. 10. 2005, č. j. 4 Azs 344/2005 – 74, zamítl a vrátil spis Městskému soudu v Praze, aby stěžovatele opětovně vyzval k předložení plné moci pro zastupování advokátem v řízení o kasační stížnosti.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 1. 2006, č. j. 8 Az 225/2003 – 81, vyzval stěžovatele, aby si ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolili advokáta a poučil je o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Stěžovatelé této výzvě vyhověli a dne 28. 2. 2006 předložili soudu plnou moc udělenou JUDr. Filipu Chytrému, advokátovi.

Dne 21. 3. 2006 byla věc opětovně předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 29. 3. 2006, č. j. 4 Azs 478/2004 – 88, vrátil spis Městskému soudu v Praze, aby stěžovatele vyzval k doplnění kasační stížnosti ze dne 19. 4. 2004, která nespĺňovala náležitosti uvedené v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

Podáním ze dne 4. 4. 2006, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno Městským soudem v Praze společně se spisem dne 12. 4. 2006, vzala stěžovatelka sub. a) kasační stížnost ze dne 19. 4. 2004 v plném rozsahu zpět a požádala o ukončení azylového řízení, a to jménem svým a jménem svých nezletilých dětí.

Nejvyšší správní soud z obsahu zjistil, že ke dni podání uvedeného zpětvzetí stěžovatel sub. b) již nebyl nezletilým dítětem a k podanému zpětvzetí nebyla přiložena plná moc, která by stěžovatelku sub. a) opravňovala k podání zpětvzetí jménem stěžovatele sub. b). Nejvyšší správní soud proto přípisem ze dne 26. 4. 2006, č. j. 4 Azs 478/2004 – 92, požádal zástupce stěžovatelů, aby se vyjádřil ke zpětvzetí podanému stěžovatelkou sub. a). Zástupce stěžovatelů však na tuto žádost nereagoval, proto Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 6. 6. 2006, č. j. 4 Azs 478/2004 – 94, požádal přímo stěžovatele sub. b), aby se vyjádřil ke zpětvzetí podanému jeho matkou – stěžovatelkou sub. a).

Podáním ze dne 14. 6. 2006, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 16. 6. 2006, vzal rovněž stěžovatel sub. b) podanou kasační stížnost zpět a požádal o ukončení azylového řízení.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle ustanovení § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, krajský soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projevy vůle stěžovatelů, jimiž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, jsou zcela jednoznačné a nevzbuzují pochybnosti o tom, že jimi stěžovatelé zamýšleli ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti byla podána poté, co spis byl předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelé vzali svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu